

Dekonspiráció ? Simicska történetér?l

2015 március 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Minél tovább töpreng az ember Simicska Lajos legújabb történetén, annál zavarosabb az ügy.

„El?tte azonban vittek katonának Zalaegerszegre. Ott aztán egyszer Pallos ?rnagy berendelt magához. Az asztalán tíz centi vastag akta volt. Rólam. 22 éves koromra már ennyi összegy?lt. Az ?rnagy aztán felolvasott a

jelentésekb?l. Olyanokat is tudtak például, hogy mit mondtam a középiskolai osztálykirándulásokon.”

Szóval az a bizonyos akta nem a szokásos személyi anyag volt, hanem a bels? elhárítás által évek alatt összeszedett dokumentáció. Ami illetéktelen kezébe nem kerülhetett – ezt rendszerszer?en kizárhatjuk. Pallos ?rnagy, bárki volt is, illetékes volt az ügyben. A történet csak úgy hihet?, ha Pallos ?rnagynak, mint illetékesnek valamilyen célja volt.

„Aztán negyedórás monológot tartottam neki arról, hogy szerintem szereptévesztésben vannak, nem az lenne a dolguk, hogy a jöv? értelmiségének gerincét megtörjék. Az ?rnagy rendes volt, közölte, hogy amíg ? ott van, nem esik bántódásom.”

Ez nem stimmel. Nem így ment. Az ember nem el?adást tartott ilyen helyzetben, hanem sumákolt. Kitért. Elhajolt. Úgy csinált, mintha nem értené. Amit az illet? pontosan dekódolt. Ha a célszemélyt valamilyen eszközzel meg tudta szorongatni, akkor megszorongatta. Ha nem, akkor hagyta az egészet. Nem azért, mert rendes volt; hanem mert tudta, hogy ha nincs eszköze az együttm?ködés kikényszerítésére, akkor úgysem lesz együttm?ködés. Ez volt a szakmája. Tudta azt is, hogy a puszta „rendesség” azonnali kirúgást vont volna maga után. Neki feladatot kellett teljesítenie, és arról jelentést írnia.

De lehet, hogy Simicska Lajos tényleg karakán gyerek volt, ott a laktanyában. Az ?rnagy szerepe viszont érthetetlen.

„A hadseregnél is célszemély voltam, ez kiderült a többi jelentésrészletb?l. Azzal fejezte be, hogy vigyáznom kellene magamra, az egyetem így bizony veszélyben lehet.”

Egy titkosszolgálati akció kizárólag céllal történik, akkor is céllal történt. Megtervezték, jóváhagyták, végrehajtották, utána jelentés készült róla, azt értékelték. Pallos ?rnagy „beszél?jének” vajon mi volt a célja? Hogy óvatosságra intse a célszemélyt? Egy titkosszolgálat kizárólag abban az esetben dönt úgy, hogy a célszemély tudomására hozza a megfigyelését, amikor ezzel konkrét célja van. Amikor ez a játszma része. Csak úgy, rendességb?l ? ilyen nincs, nem volt, nem lesz.

„Az ?rnagy aztán felolvasott a jelentésekb?l.”

Miért? Hogy ráijesszen Simicskára? Hogy jó útra térítse? Lehettek ilyen ambíciók. De azt sem így csinálták. Ezer más módon is közölni lehet, hogy vigyázz, gyerek, figyelünk. Vajon csinált valaha ilyet a III/III? Az ember kételkedik. A titkosszolgálat attól titkosszolgálat, hogy titkos.

„Még azt is hozzátette, hogy az elhárító tiszttel, Major századossal azért vigyázzak.”

Na itt tényleg borul a dolog. Egy hivatásos katonatiszt egy sorkatonának ilyet mond az ezred elhárító tisztjér?l? Kockáztatva, hogy annak a fülébe jut? De legyen. Képzeljük el, hogy Pallos ?rnagy a rendszerrel szemben álló ember volt, akinek – hogy-hogysem – a kezébe került egyik katonája titkosszolgálat által összeállított dossziéja, elolvassa, és úgy döntött, hogy a katona segítségére siet. Ám ez a jó ember nem az óvatos figyelmeztetés útját választotta, hanem kiterítette az összes lapjait. Felolvasott! Majd bemószerolta az elhárító tisztet. A bakának! Ezzel, ha kitudódik, nagyjából a börtönt kockáztatta. Vagy nagy szerencsével az azonnali leszerelést, attól fogva segédmunkát. Hihet? ez?

De még nincs vége.

„Ki tudta következtetni, kik jelentettek önr?l?

Volt, akir?l igen. Mondtam is a fickónak aztán, hogy ide figyelj, hogy képzeled… Ennél persze durvábban fogalmaztam. Az illet? összeomlott. Magyarázkodott, hogy értsem meg, nem tehetett mást.”

A titkosszolgálat egész mechanizmusát mindenkor egyetlen nagy veszély fenyegeti: a dekonspiráció. Akir?l kiderül, hogy bármilyen szerepben része ennek a rendszernek, az azonnal értéktelenné válik. A Kádár-rendszerben számos beszervezett úgy menekült meg akaratán kívül, hogy a beszervezés tényét elmondta a házastársának. Abban a pillanatban ejtették. Hiszen a rendszer legnagyobb értéke a titkosság – ennek a meg?rzése minden mást megel?z. A legjobb ügynök is értéktelen, ha tudják róla, hogy ügynök. S?t, rosszabb: veszélyes.

És itt gyakorlatilag fejre áll a Simicska-történet. A Kádár-kori néphadsereg tisztjei alapos kiképzést kaptak abból, mit jelent a titkosszolgálati munka. Pontosan tudták, mi a konspiráció és a dekonspiráció. Tudták, hogy a rendszer sok mindent elt?r, de az elhárítás munkájának tönkretételét biztosan nem. Hogy azért megtorlás jár.

Tehát két eset lehetséges, meg egy harmadik.

Egy: Pallos ?rnagy egy bonyolult titkosszolgálati játszma keretében, mondjuk egy további célszemély elleni akcióban valóban úgy, ott és akkor lefolytatta az ominózus beszélgetést; elárulva Simicska Lajosnak, hogy célszemély, és kiszivárogtatva néhány ügynök nevét, ezzel lebuktatva ?ket. Esetleg ürgeb?rbe varrt tartályok is voltak az asztalán.

Kett?: úgy nagyjából az egészet Simicska Lajos találta ki.

És a harmadik: volt Pallos ?rnagy. Volt beszélgetés. Simicska Lajos is beszélt. Voltak papírok az asztalon. A többi pedig a politikusi életm? része.

Bencsik Gábor - f?szerkeszt?, Magyar Krónika

http://mandiner.blog.hu/

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló